

(6)

هو الله

ای اهل ملکوت نامه‌ئی که بعد از جشن نوروز مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید فرح و سرور حاصل گشت و تجلی نور مشاهده شد از خدا خواهم که در سال جدید از این بهتر و خوشتر جشنی عظیم برپا نمائید بزم الفت و اتحاد بیارائید و توجه بملکوت الآیات نمائید و استفاضه از روح القدس فرمائید عبدالبهاء بجان و دل در جشن نوروزی شما حاضر بود و در فرح و سرور و اتحاد و اتفاق شریک و سهیم گشت لهذا شکر کنید خدا را که چنین مونس‌ی داشتید که هزار فرسنگ بعد مسافت بروح در محفل شادمانی شما حاضر شد و احساسات وجدانی نمود امیدوارم که این سنه جدید مبارک و سعید باشد و سبب حصول تأیید و توفیقی شدید شود تا علت اتحاد عالم گردید و یگانگی عالم انسانی را اعلان نمائید دشمنان را دوست کنید و محرومانرا محرم اسرار صلح اکبر فرمائید از بلائی وارد و مصائب نازل بر این مسجون اظهار پریشانی و اضطراب نموده بودید ابدا محزون مباشید متأثر نشوید پریشانی نخواهید زیرا سجن این زندانی را بزم شادمانیست و بهشت جاودانی و بلایا و مصائب از نعماء رحمانی اگر این بلایا و مصائب در سبیل الهی نبود عبدالبهاء را سرور بچه حاصل می‌شد تسلی خاطر بظهور بلاست و حصول مصائب کبری

احباء الهی را از قبل من تحیت و ثنا ابلاغ دارید که این مشتاق شب و روز تضرع بملکوت نیر آفاق نماید و یارانرا حصول موهبت کبری خواهد تا سبب انتشار محبت الله در شرق و غرب گردند و نفوس بشر را تربیت نمایند و این جهان ناسوت جلوه گاه مواهب حضرت لاهوت گردد جهان خاک تابناک شود و روی زمین بهشت برین گردد و علیکم البهء الابهی (ع ع)